

Члан 2.

Текст Споразума гласи:

СПОРАЗУМ

О УНАПРЕЂЕЊУ И ЗАШТИТИ ИНВЕСТИЦИЈА ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И РЕПУБЛИКЕ БЈЕЛОРУСИЈЕ

Босна и Херцеговина и Република Бјелорусија, у даљњем тексту: "Уговорне стране",

У жељи да прошире и ојачају економску сарадњу између држава на основама равноправности и узајамне користи;

Са намером да стварају и одржавају повољне услове за веће инвестирање инвеститора једне Уговорне стране на територији друге Уговорне стране;

Увидјевши да ће унапређење и реципрочна заштита таквих инвестиција по овом Споразуму допринијети стимулацији пословне иницијативе и повећати економски просперитет обију држава;

Споразумјеле су се како сlijеди:

Члан 1.

Дефиниције

У сврхе овог Споразума:

1. Израз "инвестиција" означава сваку врсту средстава инвестираних у сврху стицања економске користи или у другу пословну сврху од стране инвеститора једне Уговорне стране на територији друге Уговорне стране у складу са законима и прописима ове друге и укључиваће посебно, мада не искључиво:

- покретну и непокретну имовину, као и било која друга имовинска права као што су хипотеке и ретенциона права или друга средства обезбјеђења;
- удјеле, дионице или било који други облик учешћа у компанијама;
- потраживања новца или било којег извршења које има економску вриједност;
- права интелектуалне својине као што су ауторска права и њима сродна права, патенти, индустријски модели, трговачки знаци, трговачка имена и know-how;
- пословне концесије дате законом или по уговору, укључујући концесије за истраживање, узгајање, екстракцију и експлоатацију природних ресурса.

Било која каснија промјена облика у којем су средства инвестирана или реинвестирана неће утицати на њихов карактер као инвестиција, под условом да је таква промјена у складу са законима и прописима Уговорне стране на чијој територији је инвестиција извршена.

2. Израз "инвеститор" означава било које физичко или правно лице које инвестира на територији друге Уговорне стране:

- У односу на Босну и Херцеговину:
 - израз "физичко лице" означава било које физичко лице које живи статус држављана Босне и Херцеговине према важећим законима у Босни и Херцеговини, уколико он/она има пребивалиште или главно мјесто пословања у Босни и Херцеговини;
 - израз "правно лице" означава било које правно лице, основано у складу са важећим законима у Босни и Херцеговини, чије се регистровано сједиште, централна управа или главно мјесто пословања налазе на територији Босне и Херцеговине.

б) У односу на Републику Бјелорусију:

- израз "физичко лице" означава било које физичко лице које, у складу са законима и прописима Републике Бјелорусије, поседује држављанство Републике Бјелорусије;
- израз "правно лице" означава било које правно лице основано, конституирано или на други начин прописано организовано у складу са законима и прописима Републике Бјелорусије.

3. Израз "приходи" означава износ добијен од инвестиције и посебно, мада не искључиво, укључује ројалтите или лицендне накнаде, профите, камате, дивиденде, приходе од капитала, накнаде и друге компензације.

4. Израз "територија" означава:

- У односу на Босну и Херцеговину: сву копнену територију Босне и Херцеговине, њезино територијално море, сву

површину, подземље и ваздушни простор изнад, укључујући било коју поморску област смјештену иза територијалног мора Босне и Херцеговине, која јесте или може у будућности бити, према закону Босне и Херцеговине, а сагласно међународном праву, означена као подручје унутар којег Босна и Херцеговина може да врши права у односу на морско дно и подземље и природне ресурсе.

- У односу на Републику Бјелорусију: територију над којом Република Бјелорусија врши, у складу са међународним правом, суверена права и јурисдикцију.

Члан 2.

Унапређење и заштита инвестиција

1. Свака Уговорна страна охрабриће и ствариће повољне, стабилне и транспарентне услове за инвеститоре друге Уговорне стране да инвестирају капитал на њеној територији и допустиће такве инвестиције у оквиру својих закона и прописа.

2. Инвестицијама инвеститора било које Уговорне стране биће у свако доба одобрен поштен и правичан третман и уживаће пуну заштиту и безбједност на територији друге Уговорне стране. Ниједна Уговорна страна неће ни на који начин, неразумним или дискриминаторским мјерама, ометати проширивање, управљање, одржавање, коришћење, уживање или располагање, на својој територији, инвестицијама инвеститора друге Уговорне стране.

Члан 3.

Национални третман и Третман најповлаштеније нације

1. Свака Уговорна страна ће на својој територији одобрити инвестицијама и приходима инвеститора друге Уговорне стране третман који ни у којем случају неће бити мање повољан од оног који одобрава инвестицијама и приходима својих властитих инвеститора или инвестицијама и приходима инвеститора било које треће државе, зависно од тога који је повољнији за инвеститоре друге Уговорне стране.

2. Ниједна Уговорна страна неће на својој територији подвргнути инвеститоре друге Уговорне стране, у погледу њиховог проширивања, управљања, одржавања, кориштења, уживања или располагања њиховим инвестицијама, третману мање повољном од оног који пружа својим властитим инвеститорима или инвеститорима било које треће државе, зависно од тога који је повољнији за инвеститоре друге Уговорне стране.

3. Одредбе ставова 1. и 2. овог члана неће бити сачињене тако да обавезују једну Уговорну страну да на инвеститоре друге Уговорне стране прошири корист било којег третмана, предности или повластице који резултују из:

- чланства или придруживања било којој постојећој или будућој зони слободне трговине, царинској унији, економској унији, заједничком тржишту или сличном међународном споразуму у којем је Уговорна страна чланица или то може постати;
- међународног споразума о избегавању двоструког опорезивања или било којих других аранжмана који се у потпуности или већим дијелом односе на питања опорезивања.

Члан 4.

Национализација и експропријација

1. Инвестиције инвеститора било које Уговорне стране неће бити национализоване, експроприсане или подвргнуте реквизицији или мјерама које имају исти ефекат као и национализација или експропријација (у даљњем тексту: "експропријација") на територији друге Уговорне стране, изузев у јавне сврхе које су повезане са унутрашњим потребама и по прописном правном поступку, на недискриминаторској основи и уз брзу, адекватну и ефективну компензацију.

2. Компензација наведена у ставу 1. овог члана ће представљати правичну тржишну вриједност погођене инвестиције непосредно прије експропријације или прије него предстојећа експропријација буде јавно позната, зависно од тога шта је раније. Компензација ће укључивати камату обрачунату на основама LIBOR-а за валуту у којој је инвестиција извршена, од датума експропријације до датума исплате. Компензација ће бити плаћена у слободно конвертибилној

валути и учињена преносивом без одлагања у земљу коју су одредили односни тражиоци.

3. Погођени инвеститори било које Уговорне стране ће имати право, у складу са законом Уговорне стране која врши експропријацију, пред судовима или другим независним органима те Уговорне стране, на хитно преиспитивање правоваљаности експропријације, њеног поступка и процјене инвестиције, у складу са принципима утврђеним у ставу 1. овог члана.

4. Да би се избјегле недоумице, потврђује се да је одузимање од стране једне Уговорне стране имовине инвеститора друге Уговорне стране које се предузима као одговор на повреду кривичних или других закона првоспоменуте Уговорне стране легитимно и да се не може компензирати. Израз "експропријација" у значењу овог члана неће укључивати таква одузимања.

Члан 5.

Компензација за губитке

Инвеститорима било које Уговорне стране који трпе губитке, укључујући штете, у односу на своје инвестиције на територији друге Уговорне стране, усљед рата или другог оружаног сукоба, револуције, државног ванредног стања, побуне, устанка или нерета, биће од стране друге Уговорне стране одобрен третман, у погледу реституције, обештећења, компензације или другог рјешења, не мање повољан од оног који та Уговорна страна одобрава својим властитим инвеститорима или инвеститорима било које треће државе, зависно од тога који је повољнији за инвеститоре друге Уговорне стране.

Члан 6.

Трансфери

1. Свака Уговорна страна гарантоваће инвеститорима друге Уговорне стране слободан трансфер уплата које се односе на њихове инвестиције у и из своје територије. Такви трансфери укључиваће посебно, мада не искључиво:

- а) почетни капитал и додатне износе потребне за одржавање и развој инвестиције;
- б) приходе од инвестиције;
- в) средства за отплату кредита који се односе на инвестицију;
- г) приходе од потпуне или дјелимичне продаје или ликвидације инвестиције;
- д) било коју компензацију или друго плаћање који се односе на чланове 4. и 5. овог Споразума;
- е) плаћања добијена на основу ријешених спорова;
- ж) непотрошене зараде и друге накнаде држављана ангажованих из иностранства у вези са инвестицијом.

2. Трансфери ће бити извршени без непотребног одлагања у слободно конвертибилној валути.

Размјена слободно конвертибилне валуте за вршење трансфера по овом члану биће извршена по тржишном курсу који се примјењује на датум трансфера по девизним прописима односне Уговорне стране.

3. Трансфери ће бити обављени у складу са процедурама које су установљене девизним прописима Уговорне стране на чијој територији је инвестиција извршена.

4. Уговорне стране обавезују се да таквим трансферима одобре третман не мање повољан од третмана одобреног трансферима који потичу од инвестиција извршених од стране инвеститора било које треће државе.

5. Одредбе става 1. овог члана, неће бити конструисане тако да дозволе фискалну евазију.

6. Без обзира на ставове 1. и 2. овог члана, свака Уговорна страна може да заштити права повјерилаца или да осигура усклађеност са законима о издавању, трговини и пословању средствима обезбјеђења и поступање по пресудама судова у цивилним, управним и кривичним поступцима, кроз праведну, недискриминаторску и у доброј вјери примјену својих закона и прописа.

Члан 7.

Суброгација

1. Ако једна Уговорна страна или агенција коју је она одредила изврши законито плаћање било којем од својих инвеститора, по гаранцији или уговору о осигурању од некомерцијалних ризика, које је дала у односу на инвестицију, друга Уговорна страна признаће, упркос својим правима из члана 9. овог Споразума, ваљаност суброгације у корист првонаведене Уговорне стране или

њене овлаштене агенције било којег права или потраживања које је имао инвеститор.

2. Уговорна страна или њена овлаштена агенција на коју су пренијета права инвеститора биће у свим околностима овлаштена на иста права и на исти третман као и обештећени инвеститор, укључујући доспјела плаћања која проистичу из тих права.

3. У случају суброгације, како је дефинирано у ставу 1. овог члана, инвеститор неће подносити тужбу или други захтјев, осим ако није овлаштен да тако поступи од стране Уговорне стране или њене овлаштене агенције.

Члан 8.

Рјешавање спорова између инвеститора једне Уговорне стране и друге Уговорне стране

1. Било који спор који може настати између инвеститора једне Уговорне стране и друге Уговорне стране у вези са инвестицијом на територији те друге Уговорне стране, рјешаваће се на пријатељски начин путем консултација и преговора.

2. Ако се такав спор не може ријешити на начин из става 1. овог члана у року од три мјесеца од датума захтјева било које стране за рјешавање спора на пријатељски начин, односни инвеститор може покренути спор било пред:

- а) Надлежним судом Уговорне стране на чијој територији је инвестиција извршена; или
- б) Ad hoc арбитражним трибуналом установљеним према Арбитражним правилима Комисије Уједињених народа за међународно трговинско право (UNCITRAL); или
- в) Међународним центром за рјешавање инвестиционих спорова (у даљњем тексту: "Центар") путем посредовања или арбитраже установљеним према Конвенцији о рјешавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава, отвореној за потписивање у Washington-y D.C. 18. марта 1965. године.

3. Ниједна Уговорна страна неће наставити посредством дипломатских канала било који спор који је покренут пред Центром, осим ако:

- а) Генерални секретар Центра, или комисија за посредовање или арбитражни трибунал којег је Центар конституисао, не одлучи да спор није под јурисдикцијом Центра; или
- б) Друга Уговорна страна буде пропустила да се повинује или да испоштује било коју одлуку донесену од стране арбитражног трибунала.

4. Арбитражна одлука засниваће се на:

- одредбама овог Споразума;
- законима Уговорне стране на чијој територији је инвестиција извршена укључујући правила која се односе на сукобе закона; и
- правилима и општеприхваћеним принципима међународног права.

5. Арбитражна одлука биће коначна и обавезујућа за обје стране у спору и биће извршена у складу са прописима односне Уговорне стране.

6. За вријеме арбитражних поступака или извршавања одлука, Уговорна страна се неће позивати у виду одбране, приговора, противзахтјева, права на одштету или из неких других разлога, на чињеницу да је инвеститор, који је страна у спору, добио или ће добити, сходно уговору о осигурању или гаранцији од политичких ризика, одштету или неку другу компензацију за сву наводну штету или њен дио.

Члан 9.

Рјешавање спорова између Уговорних страна

1. Спорови између Уговорних страна у вези са тумачењем или примјеном овог Споразума биће, ако је то могуће, рјешавани путем консултација и преговора посредством дипломатских канала.

2. Ако се спор између Уговорних страна не може ријешити на начин из става 1. овог члана у року од шест мјесеци од датума захтјева за рјешавањем, спор ће на захтјев било које Уговорне стране бити поднесен арбитражном трибуналу од три члана.

3. Такав арбитражни трибунал биће конституисан за сваки поједини случај на сљедећи начин. У року од два мјесеца од датума пријема захтјева за арбитражу, свака Уговорна страна ће именовати једног члана трибунала. Та два члана затим ће изабрати држављанина треће државе који ће по одобрењу Уговорних страна

бити именован предједавајућим трибунала. Предједавајући ће бити именован у року од два мјесеца од дана именовања друга два члана.

4. Ако у току периода одређених у ставу 3. овог члана нису извршена потребна именовања, било која од Уговорних страна може позвати председника Међународног суда правде да изврши потребна именовања. Ако је председник држављанин било које од Уговорних страна или је на неки други начин спријечен да обави наведену функцију, потпредседник ће бити позван да изврши потребна именовања. Ако је потпредседник држављанин било које од Уговорних страна или је такође спријечен да обави наведену функцију, биће позван најстарији члан Међународног суда правде, који није држављанин ниједне од Уговорних страна, да обави потребна именовања.

5. Трибунал ће одредити свој властити поступак.

6. Арбитражни трибунал донијеће своју одлуку већином гласова. Таква одлука биће коначна и обавезујућа за обје Уговорне стране.

7. Свака Уговорна страна сносиће трошкове свог члана трибунала и свог представљања у арбитражном процесу: трошкове Председника и остале трошкове Уговорне стране ће сносити у једнаким дијеловима. Трибунал може, међутим, у својој одлуци наложити да већи дио трошкова сноси једна од Уговорних страна, и та одлука бит ће обавезујућа за обје Уговорне стране.

8. Спор неће бити поднесен Међународном арбитражном трибуналу за рјешавање спора у складу са одредбама овог члана, ако је исти спор већ достављен на рјешавање другом арбитражном суду у складу са чланом 8. све док тај поступак још траје. Ово не утјече на могућност рјешавања спора у складу са ставом 1. овога члана.

Члан 10.

Консултације и размјена информација

1. На захтјев једне Уговорне стране друга Уговорна страна ће без непотребних одлагања приступити разговорима о тумачењу и примјени овог Споразума.

2. На захтјев било које Уговорне стране, размјениће се информације о утјечају који закони, прописи, одлуке, административне праксе или процедуре или политике друге Уговорне стране могу имати на инвестиције обухваћене овим Споразумом.

Члан 11.

Примјена других правила

Ако одредбе закона било које Уговорне стране или обавезе према међународном праву, које постоје или које ће се касније

установити између Уговорних страна као додатак садашњем Споразуму, садрже правила, било општа или посебна, која инвестицијама инвеститора друге Уговорне стране дају право на повољнији третман од оног који је предвиђен садашњим Споразумом, таква правила ће, док трају и до мјере до које су повољнија, имати предност над садашњим Споразумом.

Члан 12.

Ступање на снагу, трајање и престанак

1. Свака Уговорна страна обавијестиће другу у писменој форми о извршењу интерних законских формалности које се захтијевају на њезиној територији за ступање на снагу овог Споразума. Овај Споразум ступиће на снагу тридесет дана од датума пријема касније од двије нотификације.

2. Овај Споразум остаће на снази за период од десет година од дана његовог ступања на снагу и наставиће да важи ако се не откаже у складу са ставом 3. овог члана. Овај Споразум ће се примјењивати на инвестиције извршене или добијене након његовог ступања на снагу.

3. Било која Уговорна страна може, уз давање писменог обавјештења другој Уговорној страни годину дана унапријед, откарати овај Споразум на крају почетног периода од десет година или у било које вријеме након тога.

4. У односу на инвестиције извршене или стечене прије датума престанка овог Споразума, одредбе свих других чланова овог Споразума остаће на снази за даљњи период од десет година од дана престанка.

5. Овај Споразум може бити измијењен писменим договором између Уговорних страна. Било која измјена ступиће на снагу по истој процедури која се захтијева за ступање на снагу овог Споразума.

6. Овај Споразум важи без обзира на то да ли између Уговорних страна постоје дипломатски или конзуларни односи.

У ПОТВРДУ ОВОГА потписани представници, прописно за то овлаштени, потписали су овај Споразум.

САЧИЊЕНО у Сарајеву дана 29. новембра 2004. године у два оригинала на босанском/српском/хрватском/ руском и енглеском језику. Сви оригинални текстови су једнако аутентични. У случају разлика у интерпретацији текстова овог Споразума, биће важећи текст на енглеском језику.

За
Босну и Херцеговину
Драган Доко, министар спољне
трговине и економских односа

За
Републику Бјелорусију
Владимир А. Мацкојевич,
амбасадор

Члан 3.

Ова одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-011-1559-25/05
9. новембра 2005. године
Сарајево

Предједавајући
Иво Мир Јовић, с. р.

Na osnovu člana V.3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH broj 228/05, od 31. oktobra 2005. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 82. sjednici, održanoj 9. novembra 2005. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O UNAPREĐENJU I ZAŠTITI INVESTICIJA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE BJELORUSIJE

Član 1.

Ratificira se Sporazum o unapređenju i zaštiti investicija između Bosne i Hercegovine i Republike Bjelorusije, potpisan u Sarajevu, 29. novembra 2004. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom, ruskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma glasi: